

Sygn. akt III Ca 211/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Hupa-Dębska (spr.)

Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędzia SR (del.) Katarzyna Krawczyk – Mandrak

Protokolant Aneta Puślecka

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt I C 725/12

1 oddala apelację;

2 zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Katarzyna Krawczyk – Mandrak SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Tomasz Pawlik

UZASADNIENIE

M. S. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 marca 2012 r., tytułem zadośćuczynienia za ból, cierpienie i uszczerbek na zdrowiu doznane w wyniku wypadku z dnia 22 maja 2009 r., spowodowanego przez kierującego samochodem R. (...), którego odpowiedzialność cywilną ubezpieczała pozwana. Nadto domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Przyznała zasadę swej odpowiedzialności, jednak zarzuciła, że wypłacona już powodowi kwota 1.200 zł tytułem zadośćuczynienia była adekwatna do okoliczności sprawy. Nadto podniosła, że roszczenie zgłoszono 28 marca 2012 r., kwestionując żądanie odsetek od dnia 31 marca 2012 r.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 marca 2012 r. do dnia zapłaty, zasądził od pozwanej na rzecz powoda 2.717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa 242,38 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Orzeczenie to zapadło przy ustaleniu, że dnia 22 maja 2009 r. w Z. R. W. kierując samochodem marki R. o nr rej. (...), nie zachował szczególnej ostrożności, nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu i zderzył się z motocyklem marki Y. o nr rej. (...), kierowanym przez powoda. Powód utracił przytomność, pogotowie ratunkowe przewiozło go do Izby Przyjęć Szpitala Miejskiego w Z., gdzie po diagnostyce radiologicznej został przyjęty do leczenia w oddziale chirurgicznym. Był hospitalizowany od 22 maja do 25 maja 2009 r., kiedy to mógł tylko leżeć, a wykonywanie wszystkich czynności, w tym fizjologicznych, odbywało się przy pomocy osób trzecich. Rozpoznano u powoda stłuczenie powłok jamy brzusznej, okolicy krętarzowej lewej i stopy prawej. Leczenie kontynuował w Poradni Urazowo – Ortopedycznej w G.. W wyniku wypadku powód był niezdolny do pracy przez okres 1 miesiąca. W dniu 10 grudnia 2012 r. rozpoczął leczenie w (...), z uwagi na nerwowość, nadużywanie alkoholu oraz kłopoty z pamięcią i ze snem. Skorzystanie z pomocy psychiatrycznej zasugerowali powodowi jego rodzice. Przed wypadkiem powód nie miał kłopotów ze zdrowiem psychicznym. Obecnie powód skarży się na bóle stopy, ma kłopoty z zasypianiem, chodzeniem po schodach, noszeniem ciężkich rzeczy. Odczuwa lęk podczas podróżowania samochodem. Powód przed wypadkiem był osobą aktywną, korzystał z siłowni, biegał, chodził po górach. Obecnie nie może uczęszczać na takie zajęcia, zalecany jest jedynie basen. Ból stopy stanowi dużą uciążliwość w życiu zawodowym powoda, który był elektromonterem pod ziemią. Po wypadku przeniósł się do pracy w warsztacie na powierzchni, gdyż nie mógł nosić ciężkich rzeczy. Po pewnym czasie wrócił do pracy pod ziemią. Z uwagi na to, że stan zdrowia uniemożliwiał mu prace w pełnym wymiarze pod ziemią, zmuszony był do zmiany warunków pracy. Obecnie pracuje w połowie wymiarze czasu pracy pod ziemią, a w drugiej połowie na powierzchni w biurze.

W oparciu o opinię biegłego psychologa ustalił Sąd, że w wyniku wypadku u powoda występuje zespół stresu pourazowego – utrwalona nerwica, co powoduje u niego 10 % trwałe uszczerbek na zdrowiu. Rokowania co do stanu zdrowia powoda w przyszłości są negatywne. Utrzymujące się objawy stresu pourazowego wymagają oddziaływań farmakoterapeutycznych i psychologicznych, które mogą złagodzić występujące objawy, nie dają jednak gwarancji, że objawy te ustąpią całkowicie. Pomiął Sąd zastrzeżenia pozwanej do tej opinii, jako spóźnione, a nadto uznając opinię za jednoznacznie i konsekwentnie wskazującą na związek pomiędzy wypadkiem, a uszczerbkiem na zdrowiu psychicznym powoda.

W oparciu o opinie biegłych ortopedy i chirurga ustalił Sąd, że doznane przez powoda stłuczenie powłok jamy brzusznej, okolicy krętarzowej lewej i stopy nie pozostawiły u niego trwałego uszczerbku na zdrowiu. Natomiast cierpienia powoda związane z wypadkiem miały charakter znaczny przez okres około 1 tygodnia i utrzymują się w stopniu umiarkowanym do chwili obecnej. Rokowania co do całkowitego ustąpienia dolegliwości należy uznać za wątpliwe. Opinia biegłego chirurga została sporządzona na podstawie dokumentów, gdyż powód nie stawiał się na badanie.

Nadto ustalił Sąd, że pozwana ubezpieczała w dniu wypadku odpowiedzialność cywilną posiadacza pojazdu - sprawcy wypadku R. W. za szkody powstałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z ruchem pojazdów. Szkada została zgłoszona pozwanej w dniu 26 maja 2009 r., przy czym pismem z 14 marca 2012 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną do zapłaty 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia,

w terminie do dnia 30 marca 2012 r. Pozwana z tego tytułu wypłaciła powodowi kwotę

1.200 zł.

Przy braku sporu co do zasady odpowiedzialności pozwanego i doznanych przez powoda obrażeń, oparł Sąd swe ustalenia na niekwestionowanych przez strony dokumentach, a nadto na opiniach biegłych, które uznał za rzetelne i fachowe, jak również na zeznaniach powoda, przyznając im walor wiarygodnych i znajdujących oparcie w pozostałym materiale dowodowym.

Powyższe ustalenia doprowadziły Sąd Rejonowy do przekonania o zasadności roszczenia powoda. Odpowiedzialność sprawcy wypadku oparł Sąd na przepisie art. 436 § 2 kc w związku z art. 415 kc oraz wskazał, że pozwana odpowiada w takim samym zakresie stosownie do art. 822 § 1 kc. Roszczenie o zadośćuczynienie uznał za uzasadnione

w świetle art. 445 § 1 kc, a mając na uwadze doznane przez powoda cierpienia zarówno fizyczne, jak i psychiczne, długotrwałość okresu leczenia i odczuwania dolegliwości, obrażenia doznane przez powoda i trwałe uszczerbek na zdrowiu rzędu 10 %, ograniczenie aktywności zawodowej i życiowej, za odpowiednią sumę zadośćuczynienia przyjął kwotę co najmniej 11.200 zł. Uwzględniając dobrowolną wypłatę przez pozwaną 1.200 zł z tego tytułu, zasądził od pozwanej na rzecz powoda dalszą sumę 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

O odsetkach orzekł Sąd na podstawie art. 481 kc, art. 455 kc w związku z art. 817 kc, a rozstrzygnięcie o kosztach oparł na przepisach art. 98 kpc oraz art. 83 ust. 2 w związku

z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana, zaskarżając go w całości

i zarzucając mu dowolność oceny zebranego materiału dowodowego polegającą na zignorowaniu opinii biegłych ortopedy i chirurga, którzy nie stwierdzili u powoda trwałego uszczerbku na zdrowiu; bezkrytycznym przyjęciu opinii biegłego psychologa, wydanej wyłącznie w oparciu o subiektywne odczucia powoda, bez podstawy prawnej ustalonego uszczerbku na zdrowiu; pominięciu sprzeczności zachowań powoda podczas przeprowadzonych przez biegłych badań; uznaniu, że roszczenia powoda zostały wykazane.

Powód wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego, wskazując na bezzasadność apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej jest bezzasadna.

Podniesiony w niej zarzut dokonania przez Sąd pierwszej instancji dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego nie mógł odnieść skutku, skoro nie zdołała pozwana przeprowadzić wywodu logicznego mogącego prowadzić do innej oceny materiału dowodowego, niż dokonana przez Sąd Rejonowy. Polemika z ustaleniami opinii biegłej psycholog nie znajduje żadnego oparcia w zaoferowanym materiale dowodowym i nosi znamiona dowolności. O ile pozwana zamierzała kwestionować podawane przez powoda okoliczności życiowe, które według niego zaistniały na skutek wypadku, a które legły

u podstaw opinii, winna zaoferować dowody pozwalające na obalenie twierdzeń powoda

i ustaleń biegłej, czego nie uczyniła. Z nieznanых przyczyn pozwana przypisuje sobie wyższe kompetencje do oceny stanu zdrowia psychicznego powoda, niż posiada powołany

w sprawie biegły, dowolnie kwestionując jego wnioski. Wątpliwej wartości jest twierdzenie apelującej, że skoro biegły ortopeda nie sugerował potrzeby zbadania powoda przez psychologa, to takowa nie istniała. Biegły ten nie został bowiem powołany do oceny stanu zdrowia psychicznego powoda i nie miał obowiązku obserwować go pod tym kątem, a nadto dysponując aktami wiedział, że dowód z opinii biegłego psychologa został już dopuszczony, toteż sygnalizacja potrzeby jego przeprowadzenia była zbędna. Z kolei biegły chirurg stwierdził, że dla wydania opinii badanie powoda nie jest konieczne, z uwagi na upływ czasu. Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy nie zignorował opinii biegłych ortopedy i chirurga, przeciwnie, poczynił w oparciu o te opinie ustalenia zgodne z ich wnioskami.

Reasumując, apelacja nie zdołała podważyć prawidłowych ustaleń Sądu pierwszej instancji, które w związku z tym Sąd Odwoławczy przyjmuje za własne, dzieląc również motywy prawne zaskarżonego orzeczenia, które zresztą nie były kwestionowane, a w świetle doznanych przez powoda cierpień i skutków wypadku, zasądzona kwota łącznie z wcześniej wypłaconą, w żadnym razie nie może być uznana za rażąco wygórowaną w zakresie przysługującego powodowi zadośćuczynienia.

Dlatego bezzasadną apelację pozwanej oddalono stosownie do art. 385 kpc.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na mocy art. 98 kpc w związku z art. 108 § 1 kpc oraz § 6 pkt 4 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461), obciążając nimi pozwaną, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

SSR (del.) Katarzyna Krawczyk – Mandrak SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Tomasz Pawlik